

СТАНОВИЩЕ

на проф. д-р Илия Николов Чернаев

Клавирна Катедра – ИФ, НМА „Проф. Панчо Владигеров“

Относно дисертационния труд на тема *„РАЗВИТИЕ НА
КЛАВИРНИЯ СТИЛ В ИТАЛИАНСКАТА МУЗИКА.*

*Представяне на неизвестни клавирни концерти и други
клавирни творби от периода 1750 – 1860 година“* за
присъждане на образователната и научна степен
„ДОКТОР“ по специалността *„ПИАНО“* на

Тодор Петров Петров

Името на Тодор Петров е добре познато в музикантските и изпълнителски среди. Той е утвърден пианист, с изключително богат репертоар, оригинална и самобитна интерпретация, и впечатляващи изяви на престижни европейски и африкански сцени. Изкушавам се да открия няколко особено ярки акценти в неговата забележителна концертна дейност, а именно изпълнените 24 Прелюдии и фуги на Д. Шостакович, „Изкуството на фугата“ и „Добре темперирано пиано“ на Й. С. Бах както и всички клавирни концерти на В. А. Моцарт. Силно впечатление правят и интересите му в българската клавирна музика – издирените и изпълнени от него непознати произведения на Д. Ненов, и цялото клавирно творчество на Васил Божинов.

Не по-малко ценна и интересна е дейността на Тодор Петров в областта на издирването и „съживяването“ на

непознати, забравени и неизпълнявани творби, което е несъмнен принос в обогатяването на клавирния репертоар. Представеният от него дисертационен труд представлява част от тези търсения, разкриващ един цял и слабопознат слой на музикалната геология, а именно – наличието на клавирна школа в Италия в периода 1750 – 1860 г., останала в сянката на Виенския класицизъм и познатите представители на Романтизма. Анализирани са 22 концерта и 34 сонати за пиано (чембало) от слабопознати и непознати композитори, като много от тези произведения са издирени, намерени и възстановени от ръкопис, и изпълнени от Тодор Петров в България, Италия и Франция. Богатият и интересен преглед и анализ на историческите периоди, на клавишните инструменти, школи и консерватории като основни предпоставки и фактори в еволюцията на клавирната музика в Италия, както и нейната взаимовръзка с европейската, и по-специално – австрийската (особенно в лицето на В. А. Моцарт) музикални култури, допълнително обогатяват, осмислят и придават завършен вид на темата на настоящия дисертационен труд.

Препоръките ми към докторанта са във връзка с историческата част на този труд, а именно – нейната оптимизация в посока да обслужва основно темата, въпреки множеството изложени интересни и слабо познати факти, за сметка на по-обстойни анализи на предоставените нотни примери, както и на повече позоваване и коментари на представената от Тодор Петров библиография.

В заключение бих искал да изразя своето лично възхищение от оригиналността и уникалността на този труд, отличаващ се със забележителната ерудиция на неговия автор. Приносният му характер е несъмнен, а приносните моменти в него – добре обосновани и убедителни.

Въз основа на всичко това, напълно подкрепям присъждането на образователната и научна степен „Доктор“ на Тодор Петров.

София, 03. 09. 2018 г.

Проф. д-р Илия Чернаев